

Underskud af en Snes Mill. Kr. i det mindste saavel paa dette Statsregnskab som paa det, der nu foreligger Forslag til. Derimod mener jeg, at saavel det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) som det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) paa dette Omraade som sædvanlig have malet med for sorte Farver og i det hele taget søgt at skræmme, ikke alene Befolkningen, men ogsaa Udlandet, om jeg saa maa sige, thi det er sikkert, at der ikke er den ringeste Fare ved i Henhold til samtlige foreliggende Oplysninger at gaa til det Statslaan, som er nødvendigt for at dække det Underskud, der findes. Det, der er Fare ved, er at fortsætte med at køre paa et Underskud i det aarlige Statsregnskab. Derfor er Hovedpunktet dette, at man allerede nu skulde have forsøgt en Udligning. Altsaa, naar man erkender, at Balance ikke kan fremskaffes ved Sparsommelighed eller ved smaa Forholdsregler, men nødvendigvis kun kan fremskaffes ved nye Skatter, burde man have sat Fingeren fast paa det Sted og sagt, at det er det, der er nødvendigt, og derfor ville vi ogsaa fremkomme med Forslag derom.

Imidlertid, efter den højtærede Finansministers Tale er Meningen den, at til næste Aar mener han efter alle de foreliggende Omstændigheder bedre at kunne fremsætte en samlet Finansplan, saaledes at vi da skulde være færdige med de aarlige Underskud, og vi maa efter dette altsaa vente, at kun denne Finanslovs Underskud atter skal lægges til Statslaanet, som skal dække Deficit. Altsaa, ved næste Aars Finanslovs Forelæggelse skal der efter Finansministerens Udtalelse blive forelagt Forslag, som give en fuldstændig klar Oversigt over vore Finanser, vor hele økonomiske Stilling, vilde jeg sige, og deriblandt saadanne Forslag til at fremskaffe Dækning, som det ikke vil være muligt at undgaa. Jeg betragter det som en lille Smule optimistisk, naar den højtærede Finansminister hentydede til, at Indtægterne paa Stempelpapir vilde forøges, samt henviste til Salg af Husmandsobligationer o. s. v., kort sagt pegede paa alle de Punkter, hvor der muligt kan blive en Forbedring, thi det er ikke sandsynligt, at denne Forbedring kan blive af en saadan Karakter, at den i væsentlig Grad vil influere paa det Deficit, der ikke kan undgaa.

Det er muligt, at det vil være lettere at frembringe en saadan klar Oversigt til næste Aar. Det er muligt, at der mangler en hel Del Oplysninger, for at der kan fremlægges en saadan Plan, det benægter jeg

ikke, og vi fra vor Side ville selvfølgelig ogsaa være villige til at vente — det ere vi næsten nødte til, fordi det er Ministeriet, som har Ansvaret, og som ogsaa maa vælge Tidspunktet, om det end ikke passer os nøje. Hvad jeg vil have sagt ved denne Lejlighed, er dette, at vi ville være villige til at gaa med til at skaffe de fornødne Indtægter, saaledes at dette Aars Deficit paa Finansloven, Forskellen mellem Indtægter og Udgifter bliver dækket.

Medens Ministeren nu for sit Forlangende om en Udsættelse fremførte en hel Række andre Grunde, fremførte Ministeren ikke nogen politisk Grund, og der er maaske ikke nogen saadan. Jeg vil dog ikke undlade ved denne Lejlighed at udtale, at selv om det kan have sine rent tekniske, praktiske Fordele at vente et Aars Tid, — det tør jeg ikke benægte —, er jeg ikke saa sikker paa, at det er lige saa politisk klogt. Paa dette Tidspunkt ere vi alle forberedte paa, at der skal skaffes Balance paa Finansloven, altsaa, at der skal skaffes fornødne Indtægter til Dækning. Men skulle vi vente atter et Aar, gaar det med denne Sag, som med enhver anden, Ansvarsfølelsen svækkes en Smule, og naar endelig Ministeriet nødvendigvis, tvunget af Omstændighederne, skal forelægge de dertil fornødne Skatte-love, er jeg ikke sikker paa, at den politiske Situation er mere modtagelig. Det er snarere tænkeligt, at den er mindre modtagelig end i dette Øjeblik. Det er ganske vist rigtigt, at selv om vi alle erkende, at det er nødvendigt at gribe til de Midler, hvorigennem man kan faa de Indtægter, der kunne frembringe Dækning, er det sikkert nok, at i samme Øjeblik vi skulle til at forhandle om disse Midler, vil der være den mest velsignede Uenighed, som vel kan tænkes. Men hvis det er denne, som Ministeren gerne vil skyde til Side, tror jeg dog slet ikke, det er tænkeligt at opnaa det ved at udsætte det enten et eller to Aar, den vil altid være til Stede. Med Hensyn til de praktiske Fordele, der skulde være ved at vente, vilde jeg gerne have Lov til at citere en Stump af Finansministerens Udtalelser. Jeg skal med den højtærede Formands Til-ladelse oplæse det, det staar i Tidenden Sp. 32: „Jeg skal i Forbindelse hermed nævne den overordentlige ikke blot teoretiske, men ogsaa praktiske Betydning, det vil have for en sund Finansstyrrelse at faa en bedre og mere rationel Form for vore Statsbudgetter og vore Statsregnskaber, og dette Anliggende er da ogsaa for Tiden under Finanslovkommissionens Behandling. En saadan rationellere Form vil egentlig først